

A konyhában a rendőrök már a lerágott csontot méricskéltek.

– Tulajdonképpen, ha itt kell maradnunk reggelig, addigra újból megéhezünk, nem lenne rossz, ha sütné nekünk Mary még egy pár falatot ebből – szolt Charlie. A két nyomozó lelkesen bólogtatt.

– Persze jó lenne tudni, van-e még hús a hűtőben – jegyezte meg egyikük, és már ment is le a pincébe, nyitotta a fagyasztó ajtaját, ami tele volt mindenféle zacskókba csomagolt kőkeménnyé fagyott hússal.

– Van itt még! Azt hiszem ez itt báránycomb! – emelte ki az első, keze ügyébe eső darabot a nyomozó.

Felérve olyan hirtelen kapta elő a buzogányszerű combot, hogy fejbe kólintotta vele az éppen odahajló őrmestert, aki az ütéstől megtántorodva a mellette lévő székre rogyott.

– Még agyonütsz vele! – szolt méltatlankodva.

Ösztönösen fejéhez emelte volna a kezét, de megérinteni már nem tudta, mert a nyomozó megragadta a csuklóját, és hosszasan nézegette az ütés helyét.

– Várj csak! Azt hiszem tudom már, mik voltak az áldozat haján azok a vízcseppek a seb körül!